

Energistyrelsen
att. Pia C. Jensen
Amaliegade 44
1256 København K

affald danmark
Vesterbrogade 74, 3. sal
1620 København V

Tlf.: + 45 32 96 04 30
Fax.: + 45 32 96 04 31
E-post: ad@affalddanmark.dk

Vedr. prislofter for ydelser fra affaldsforbrændingsanlæg

Dato: 31. august 2005
Initialer: nb
J.nr.: 211-11

affald danmark skal takke for modtagelse i høring af udkast til bekendtgørelse og vejledning om prislofter for ydelser fra affaldsforbrændingsanlæg.

Omkostningsfordeling

Vedrørende bekendtgørelsens hovedformål om at beskytte varmekunderne i lyset af liberaliseringen af elmarkedet og muligt snart affaldsmarkedet, forekommer det underligt at elkunderne ikke pålægges at bære de reelle omkostninger ved produktion af el på affald via en forhøjelse af eltilskuddet. Det gør bygningen og vedligeholdelsen af et affaldsforbrændingsanlæg betragteligt dyrere at det skal lave el ved siden af varme. Som reguleringen nu ser ud pålægges affaldsforbrænding opfyldelse af ganske mange samfundshensyn og omkostningerne hertil pålægges eksklusivt affaldskunderne, som dog løbende får bedre muligheder for at eksportere deres affald ud af landet med den konsekvens at de allerede etablerede danske affaldsforbrændingsanlæg bliver urentable og må lukkes. I lyset af dette anbefales det at gennemgå bekendtgørelsen på ny og evt. de øvrige på området med henblik på at sikre at reguleringen rent faktisk fremmer de ønskede tilstande på området.

Egne net

Vedrørende bekendtgørelsens område er det *affald danmark*s forståelse, at denne alene omfatter aftaler mellem et affaldsforbrændingsanlæg og et varmeproduktions- eller distributionsselskab og ikke aftaler direkte mellem affaldsforbrændingsanlægget og eventuelle slutforbrugere. Såfremt denne relation også skal omfattes bør bekendtgørelsen revideres med et selvstændigt afsnit herom, som også bør omfatte alle øvrige distributionsselskabers aftaler med disses slutaftagere.

Omfattede anlæg og ejerkræds

Afgrænsningen af anlæg, der omfattes af bekendtgørelsen forekommer uklart på endnu et punkt. Såfremt formålet er at beskytte varmekun-

derne, virker det uforståeligt at varmekunder, hvor der er overlap i ejerkredsen mellem affaldsforbrændingsanlægget og varmedistributøren, hvilket vil omfatte stort set alle kommunale anlæg, dvs. godt 20 af de godt 30 forbrændingsanlæg, undtages fra bekendtgørelsens prisloft. Ejerkredsen vil disse steder have et incitament til at fordele omkostningerne mellem varmekunderne og affaldskunderne til ugunst for varmekunderne med henblik på at tiltrække tilstrækkelige mængder affald og i det tilfælde vil varmekunderne stå ubeskyttede tilbage.

Under alle omstændigheder bør det fremgå klart af bekendtgørelsen hvem der er omfattet og hvem der ikke er.

Yderligere et prisloft

Det var *affald danmarks* forståelse, at en del af formålet med indførelsen af prislofterne var at komme bort fra den nuværende situation, hvor alle parter har været enige om at den omkostningsbestemte pris ikke på rimeligt grundlag kan fastsættes, da der er tale om sand samproduktion af el, varme og affaldsbortskaffelse. Det fremgår da også af vejledningen til bekendtgørelsen, at det ikke har vist sig muligt at beregne den omkostningsbestemte pris på et ordentligt grundlag. Det er derfor en overraskelse, at prislofterne alene føjes på som en yderligere regulering ovenpå substitutionspris og omkostningsbestemt pris. Dette gør blot det samlede system endnu tungere og løser ingen af de hidtidige problemer.

Lands gennemsnit som model

Vedrørende fastsættelse af prisloftet er det *affald danmarks* opfattelse, at dette burde ske for den konkrete landsdel hvor det enkelte anlæg ligger og ikke blot være et lands gennemsnit for de bedste anlæg. Gennem anvendelse af et lands gennemsnit tilgodeses anlæg hvor jord, anlægsomkostninger og arbejdskraft er billig, mens anlæg beliggende i ”dyre” områder udsættes for konkurrence fra et anlæg, som ikke kan bringes til at eksistere.

Den nuværende model i bekendtgørelsen tager ikke hensyn til det realistiske i faktisk at få varmen fra det anlæg, som fremkommer via gennemsnittet. Som det fremgår af bemærkningerne til § 20 og af vejledningen, så skal prislofterne bestemmes ud fra ” et effektivt drevet anlæg, der i stedet **ville være blevet etableret** i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier for etablering af et kollektivt varmforsyningsanlæg **i det pågældende område.**” Landsmodellen lever ikke op til disse krav. Landsmodellen bruger produktionspriser fra de forskellige anlæg uden hensyntagen til lokale forhold. Ligger affaldsforbrændingsanlægget ved en lille by med 10.000 indbyggere, ville man jo ikke have etableret en blok på størrelse med Avedøre 2 for at forsyne denne, men naturligvis noget mindre og dyrere pr. kWh. Lands gennemsnittet vil kunne sikre visse distributører aftagepriser, som er så lave at de ikke vil kunne realiseres fysisk, hvilket er urimeligt. Varmekunderne skal ikke belastes af tilstedeværelsen af et af-

faldsforbrændingsanlæg, men skal omvendt heller ikke belønnes for det.

Selvom det er en fordel med en simpel model, anmodes der derfor om at modellen gives dette yderligere lag, således at den kun giver en alternativ pris for et realiserbart anlæg i det pågældende område til det pågældende behov.

Gennemsigtighed og validitet

Mens *affald danmark* skal takke for det fremsendte materiale vedrørende inddelingen af forsyningsområder, så bedes der om beregninger vedrørende de fremsendte prislofters robusthed, såfremt anlæg tages ud af produktionen eller brændselspriserne ændrer sig. Hvordan påvirkes prisloftet f.eks. af den massive støtte til decentrale varmeproduktionsanlæg? Hvordan indgår gæld og afskrivninger i beregningerne?

Reguleringen omfatter et voldsomt indgreb overfor affaldsforbrændingsanlæggene, som i yderste konsekvens kan føre til lukning af nogle af dem, såfremt konkurrencen om affaldet skærpes. Det må derfor være et minimumskrav at der er gennemsigtighed i forhold til såvel datamaterialet som beregningsmetoderne, samt at datagrundlaget er fremkommet på forsvarlig, kontrolleret vis. Det anbefales derfor at udsætte ikrafttrædelsen indtil et rimeligt datagrundlag er tilvejebragt af Energitilsynet og kontrolleret af dette. Egne erfaringer med benchmarking har vist at selv i lyset af den mest positive indstilling til en dataindsamling er variationsmulighederne mange. Dette illustreres også af de udsendte skemaer, som viser at administrationsomkostningerne pr. GJ varierer fra 2 til 74 k. og produktionsomkostningerne fra 50 til 250 kr. pr. GJ. Før man iværksætter en regulering som potentielt kan nedlægge dele af sektoren, bør disse data som minimum valideres af Energitilsynet.

Ændring af affaldspriser

Reguleringen bør yderligere omfatte et krav for affaldsforbrændingsanlæggene til en genforhandling/justering af affaldskontrakterne, såfremt prisloftet ændrer sig. Da det enkelte anlæg skal hvile i sig selv forudsætter en nedadgående ændring i prisloftet jo en parallel opadgående pris for affaldsproducenter være sig husholdninger og erhverv.

Energipolitiske forudsætninger

Affaldsforbrændingsanlæg er anlæg til mia. af kr., som tager 3-5 år at opføre og 25 år at afskrive. Modellen bør anerkende dette i relation til forudsætningen om de energipolitiske forudsætninger. Såfremt man fjerner kraftvarmekravet, som vi har hørt at det er sket i Kolding, og som man hører rygter om mere generelt, eller man laver andre ændringer i hvilke anlæg der kan opføres, kan det få meget betydelige konsekvenser for varmepriserne og dermed for affaldsforbrændingsanlæggenes overlevelse.

Koordinering af de 3 sektorer

Endelig skal der gøres opmærksom på at det ville være hensigtsmæssigt såfremt tiltagene fra regeringen vedrørende prislofter for såvel varme som affald blev koordineret, da de to prislofter nødvendigvis skal bevæge sig modsat hinanden og med parallelle intervaller, såfremt økonomien på anlæggene skal hænge sammen.

affald danmark står naturligvis til rådighed for spørgsmål vedrørende ovenstående eller andet.

Med venlig hilsen
affald danmark

Niels Bukholt